

Хто у всесвіті найкращий твір – не ми?
В очах у розуму зіниця й зір – не ми?
Це коло всесвіту скидається на перстень,
А камінь, що горить ясніш од зір – це ми.
Омар Хайям.

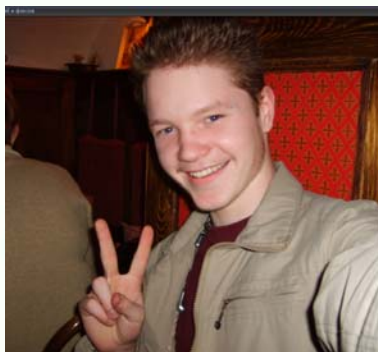

Алла Савченко, 9-А кл.
І місце й Гран-прі на 7-му
Всеукраїнському музичному конкурсі.

Наші герої

##

12

Андрій Роговець,
10-Акл., І місце на облас-
ній олімпіаді з інформати-
ки.

Тарас Трутень, 5-А кл., чемпіон
України з настільного тенісу.

МИ

***МИ вітаємо нашого завуча та вчителя
інформатики***

***Олександра Станіславовича Зеленського, а
також його учня Андрія Роговця (10-А кл.) з
блискучою перемогою – 1-м місцем на обласній
олімпіаді з інформатики. Наша школа гордиться
вами – ви найкращі в області!***

***«В мире нет таких вершин, что взять нельзя!» І
«МИ» бажаємо вам ще більших перемог, хай під-
коряються вам нові захмарні вершини складної й
дуже потрібної науки – інформатики!***

МОЛОДЦІ !

ДЯКУЄМО!

Учнівський та педагогічний колектив школи щиро вдячні Івану Івановичу Куровському, народному депутату від фракції БЮТ, за фінансову допомогу в підключенні школи до мережі Інтернет

Юні журналісти та вчителі

	Л. А. Грінченко Г. В. Карпенко Н. С. Мудрицька
Дизайн титульної сторінки	О.С. Зеленський
Комп'ютерний набір:	С. Вересоцький О. Мамикіна С. Дорошенко Ю. Біляківська В. Бойко Ю. Богдан М. Гончаренко Ю. Зеленська
Верстка, дизайн	О. С. Зеленський, О.П. Пилипенко, Н. В. Литвякова.
Фоторепортажі	О. С. Зеленський
Редактор	Юлія Зеленська

У номері

Ми вшановуємо Т. Г. Шевченка

Шевченків дух переможе	2
Літературний тиждень (до річниці Шевченка)	4
Афоризми з творів Кобзаря.	4

Ми патріоти

Соборність - це єдність та злагода	6
Рушник національної єдності	6
Вірші про Україну	7
Про тризуб, про гривню.	9

Ми вивчаємо рідну мову

Вірші, афоризми про мову.	10
Запам'ятайте	11

Ми мандруємо

Манрівка Коломисю	12
У музеї писанки	12
Зимові Карпати.	14

Ми однокласники

Інтерв'ю з новою подругою.	15
Продовження інтерв'ю.	16

Ми перемагаємо

Учитель та його учень	17
-----------------------	----

Ми про вічні цінності

Про день Святого Валентина	18
Жінка, яка кохає.	19
Чому ми беремо в руки роман	20
Лист до Родіона Раскольнікова	21

Ми вивчаємо російську мову

Твори учнів 6-х класів	20
------------------------	----

Ми випускники

Мій 11-А клас	22
Здавалося попереду ще стільки часу.	23

Ми за здоровий спосіб життя

Не експериментуйте	24
Демографи попереджають	26
Тест "Перевір свій характер"	26
Про отруйні продукти.	27

Ми інтелектуали

Вікторина.	28
------------	----

Ми жартуємо	30
-------------	----

Шевченків дух переможе

*Я - українець вірою і кров'ю,
Моє коріння тут, у цій землі.
Вона моєю живиться любов'ю,
А я страждаю болями її...*

У котрий раз усвідомлюєш це саме завдяки Шевченку, його безсмертному Кобзарю. Шкода, що звертаємось ми до поезії нашого Пророка лише в дні чергової річниці з дня його народження. А «Кобзар» Шевченка оберігає, вчить, дає розум, вселяє оптимізм. А ще... стоїть на сторожі совісті української нації. Частіше звертайтесь до Кобзаря!

Для багатьох поколінь українців Тарас Григорович Шевченко – великий і вічний. Він ототожнюється з Україною. Ми захоплюємось його громадянською принциповістю, почуттям соціальної й національної справедливості, відданістю своєму народові. Шевченко був справжнім сином свого поневоленого народу й прагнув його визволення. Але домогтися бажаної свободи можна було лише згуртувавши всі його сили й жадобу до волі. В історичному ж плані становленню України, як держави, часто бракувало цього єднання. Чвари, міжнаціональний розбрат були перепорою на шляху до відродження нашого народу, знекровлювали Україну:

Гомоніла Україна,
Довго гомоніла,
Довго, довго кров степами
Текла-червоніла...

Шевченко по-справжньому вболівав за долю України-матері, таврував розлад:

Того ж батька, такі діти, –
Жити б та брататися.
Ні, не вміли, не хотіли,
Треба роз'єднатися!

Про Шевченка можна говорити як про полум'яного пророка. Він був нашою совістю, борцем проти соціального та національного зла, уболівав за долю своєї країни:

Світе тихий, краю милий,
Моя Україно!
За що тебе сплюндровано,

За що, мамо, гинеєш?

Свої думи, свої мрії, свої душевні болі Шевченко зібрав у книзі "Кобзар", яку друкують і читають у всьому світі. То є наша святиня, Біблія України.

Із Шевченкової спадщини ми багато дізнаємось про характер українського народу, його звичаї, минуле (та й майбутнє). А історія ця драматична, кривава, трагічна.

Багато уваги він приділяє Богдану Хмельницькому – видатному полководцеві. У багатьох творах Шевченко критично ставиться до нього, бо після його смерті Україна перетворилася на руїну.

Доборолась Україна
До самого краю.
Гірше ляха свої діти
Її розпинають.

У душі Тараса Шевченка ще з дитинства були закладені основи його світогляду, громадської позиції. Згодом відбулося творче переосмислення, з'явилась досконала поезія, яка дала нам право назвати його національним пророком. Шевченко не тільки добре знав історію України, події, які відбувалися за різних часів, а й давав їм оцінку в безсмертних своїх творах. Вона неодмінно виходила з позиції захисту свого народу від будь-якого поневолення, та з позиції незалежного народу, що має право на свою державність. Шлях до мети в єднанні. Подивіться на рай тихий,

На свою країну,
Полюбите щирим серцем,
Велику руїну,
Розкуйтеся, братайтеся!

Заклики до єдності пронизують багато творів поета, у цьому він вбачає шлях до кращого майбутнього!

І оживе добра слава,
Слава Україні...
Обніміться ж, брати мої,
Молю вас, благаю!

Наприкінці ХХ століття благословенна постала вимріяна Шевченком незалежна Україна. Сьогодні, коли ми живемо в самостійній державі, маємо здійснювати заповіт Кобзаря, який є актуальним і нині, на початку третього тисячоліття: єднатися в одну велику сім'ю, ім'я якій – українська нація. Історична доля українців багато в чому схожа на долю інших європейських народів.

На жаль, українці ще не зрозуміли, що Українська держава – це вони самі, це всі громадяни, яким сьогодні потрібно визначитися в державотворчому процесі й працювати для утвердження державності й порядку на своїй землі. Василь Зінкевич у пісні "Шлях до Тараса" наголошує: "Реве та стогне Дніпр широкий, щоб розбудити всіх, хто спить." Це є закликом до пробудження українців.

Чому ж рабство таке живе? Чому людям частіше хочеться повернутися назад, аніж крізь терни йти до кращого життя? Мабуть, тому, що майбутнє, яким би світлим воно не уявлялося, – завжди невідоме.

Нині Україна самостверджується під знаком Шевченка. Разом із поетом наш народ повертає собі національну свідомість і гідність, хоче, як писав Янка Купала, "бути людьми". Україну він любив, за Україну стояв, заради неї, неньки, не зупинився ні перед чим. У його творах кожне слово про Україну, тому ідеї поета близькі й зрозумілі нам сьогодні. Хоч би взяти нам розкриту ідею єднання нашого народу заради кращого життя. Вона актуальна й сьогодні. Схід, захід, північ, південь України повинні згуртуватися в одну сім'ю, щоб відстоювати нашу незалежність, будувати державу, відроджувати нашу культуру, мову. Ми – українці. Зі своїми неповторними й негативними риса-

ми. Усі ми такі різні й такі однакові. Нам, як повітря, зараз потрібна національна злагода. Недарма у творах наших місцевих авторів, зокрема Леся Леля, звучить та ж тема:

У минуле відійдуть хай тяжкі роки,
Що рушили наші святині.
Я злагоди хочу на вічні віки
У нашої святей України.

Саме Тарас Григорович Шевченко надихав згаданого вище автора на такі рядки:

Для декого, знаю, є краща земля,
Багаті є в світі країни,
Мені ж найдорожча кохана моя,
Вишнева моя Україна.

У Шевченка ми черпаємо сили й надії. Це нам він посилав заповіт любити Україну, за неї Господа молити. Шевченко ідеал – Україна великої сім'ї, "вольної, нової". Україна без зла. Не було в ньому ні краплини національної зарозумілості чи упередженості проти інших народів, і Україну він любив, за Україну він стояв, за Україну себе віддавав не тому, що хотів би її підняти над іншими народами, а тому, що хотів бачити її рівною з іншими в сім'ї світової.

Я сучасниця великого дива у світі – зміни тисячоліть, дива, яке випадає пережити не кожному поколінню. І я щаслива, що це диво співпало з нашим національним дивом – відродженням України. Людина не може передбачити свого майбутнього, не знає, що станеться з нею через хвилину, бо її життям на землі керує вища сила. Але якби хотілося, щоб мрії збувалися. І мої, і моєї мами, і моєї бабусі. Цього року я випускниця, мушу обрати правильний шлях у житті. І дуже хотілося б, щоб і я, і мої ровесники змогли не тільки здобути освіту, а як писав Шевченко: "й свого не цуратись, і чужого наuczатись". Щоб ми змогли спілкуватися зі своїми однолітками за кордоном, обмінюватися досвідом, переймати краще. І щоб це не було рожевою, недосяжною мрією. Хочеться, щоб українці встали з колін, розірвали пута, якими нас віками приковували до чорних скель, високо підвели голови й подивилися на своє небо, чисте й безхмарне. Хай юність моїх ровесників буде такою ж, хай пророчі слова генія України Шевченка збуваються.

Аліна Сирота, 11-Б кл.

Шевченкове свято

Березень – місяць, коли ми вшановуємо пам'ять генія українського народу Тараса Григоровича Шевченка.

Як завжди в ці дні проходить літературний тиждень, який проводять учителі української мови та літератури. У програмі тижня були тематичні повідомлення на тему "Геній правди", конкурси на кращий малюнок та стіннівку, літературно-музична композиція "Твої пісні, твої думи не забудуть люди". Закінчився тиждень літературним святом "Ми тебе не забудем, Тарасе!".

На святково прикрашеній сцені з'являються ведучі свята – учні 9-В класу. Вони розповідають про життя і творчість поета, про його нещасливу долю.

На святі учні читали вірші Т. Шевченка. Учень 6-Б класу Моргацький Владислав урочисто й піднесено

декламував славнозвісний "Заповіт". Усіх присутніх вразила майстерна гра бандуристів Моргацького Віталія (4-Б клас) та Булавін Тетяни (6-В клас). Захоплюючою була інсценізація уривка з драми Шевченка "Назар Стодоля". Виконавці ролей в українських костюмах, інтер'єр хати, прикрашений національними рушниками, "перенесли" глядачів у незабутні часи козаччини. Учні познайомились із українським обрядом - сватанням, який майстерно показали 9-ти класники.

Свято закінчилось бурхливими оплесками, пригощанням глядачів традиційними пирогами та варениками, що були на столі під час сватання. Усі присутні подякували учасникам свята та вчительці Кузьменко О.К. за чудове літературне дійство.

Білановська Юля,
7-Б Кл

Афоризми Шевченка

Нема нічого кращого в божественній природі, як осяяне щастям лице людини.
Бо де нема святої волі, не буде там добра ніколи.

Не вмирає душа наша, не вмирає воля.

Хто зневажає рідний край, той серцем немощний каліка.

Кращого немає нічого в Бога, як Дніпро та наша славна країна.

Село на нашій Україні - неначе писанка село.

Чия правда, чия кривда, і чії ми діти?

Зажурилась Україна – така її доля.

Мій краю прекрасний, розкішний, багатий.
Хто тебе не мучить?

Продовження на ст. 7

Ми чуємо тебе, Кобзарю, крізь століття

Ми вшановуємо Т. Г. Шевченка

У шкільній актовій залі лунає спокійна задумлива мелодія. На почесному місці портрет Т.Г. Шевченка, прикрашений українським рушником, внизу – живі квіти. У цій залі зібралися учні 5, 7, 9, 11 класів. Вони вшанували пам'ять українського генія – Кобзаря. Ведучими свята були Кусій Юля та Антончик Денис. Юля запалила та поставила перед порт-

Андрій, учень першого класу, нагадав мені дитинство, прочитавши поезію «Садок вишневий коло хати». Він дуже вміло зіграв роль маленького Тарасика. Незабаром на сцену піднімається Сирота Аліна, яка чудово виконала роль матері Тараса. Дуже гарно були прочитані вірші «Мені 13 минало» Мойсієнком та «Сонце заходить, гори чорніють» Саба-

ретом поета свічку як свідчення невмирущості пророка. Свято було наповнене якоюсь весняною гармонією й сердешною тугою за Шевченком.

На сцені з'явилася Таран Марина, яка вдало прочитала вірш «Сон». А Чава

аплодували. У залі стояла мертва тиша, коли Савченко Алла виконувала музичну композицію на фортепіано. Її руки оживили ноти, які вилилися в мелодію. Декілька днів цю мелодію я наспівувала сама. Чудовий голос має ще один мій однокласник Косарев Михайло. Він заспівав пісню «Рече та стогне Дніпр широкий». Дівчата, учениці 7 класу, виконали акапеллю «Думи мої, думи», а учениці 5-6 класу заспівали «По діброві вітер вие». Вечір закінчився усім відомою та популярною піснею «Одна калина за вікном», яку виконали Курилова Яся та Євдокименко Марина. Мені дуже сподобалося це свято.

Ляховець Анюта, учениця 9-А класу

Соборність – це єдність і злагода

День соборності України – це символ консолідації суспільства, утвердження громадської злагоди. Із погляду майже 90-літньої відстані наповнений для українського патріота Акт Злуки 22 січня 1919 року. Ця подія стала символом соборності (об'єднання українських земель у складі однієї держави – Української Народної Республіки)

двох гілок одного народу, які перебували в складі Російської та Австро-Угорської імперій. Злилися воєдино одірвані одна від одної частини єдиної України – Західно-Українська Народна Республіка й Наддніпрянська Велика Україна. Утворилась єдина незалежна Українська Народна Республіка.

Рушник національної єдності

У День соборності України Президенту України Ющенку В.А. було вручено рушник національної єдності. Його вишивали найкращі вишивальниці з усіх регіонів України.

Найкраща майстриня вишивки з Куликівки Селюченко Г.В. не вишивала рушник

Президенту. Але якби була така можливість, то її хрещики на рушникові були б найкращими. У приміщенні районної бібліотеки була відкрита виставка на тему „Україно, соборна державо, сонценосна колиско моя”. У цій виставці взяла участь і Селюченко Ганна Василівна. Її виставка вишиванок під девізом „А на тих рушниках – Україна моя” не залишила нікого

байдужим. Учні нашого 10-А класу були заворожені неперевершеною красою, витворами талановитих рук майстрині. Рушник – священний оберіг нашої історії, мистецтво вишивання єднає народи й людей. Майстриня розповіла про свою творчість, свій нелегкий життєвий шлях, побажала нам успіхів у навчанні, а ще сприяти відродженню народних традицій і ремесел.

Юля Біляківська, 10-А кл.

Вірю в майбутнє твоє, Україно!

Україно, вірю в тебе,
Вірю у майбутнє,
Вірю у блакитне небо,
Що без хмар могутнє.

Вірю, що ти жити будеш
І в біді, і в горі.
Вірю, що ти не забудеш
І безкрає поле.

Україно, живи вічно,
Живи, не турбуйся.
За померлих постав свічку,
А дітьми любуйся.

Діти – ось твоє майбутнє,
Діти – квіти в полі,
Діти – ось хто жити буде
І в біді і, в горі.
*Надія Козел,
10-А кл.*

Вірю

Я вірю в майбутнє твоє, Україно!
Прекрасна й чудова моя батьківщино.
Усі твої гори, ліси та поля –
Це все моя рідна й чудова земля.
Я вірю в майбутнє твоє, Україно!
Ти всіх нас лелієш, як матінка рідна.
І пестиш, і гриєш, голубиш ти нас.
За це будем вдячні тобі повсякчас.
Аліна Качан, 7-В кл.

Україно! Я вірю в твоє майбутнє!

Любов моя росте щомиті,
До рідної мені землі.
І я не буду червоніти
За її долю в майбутті!

Бо недарма ж наші предки
Душу й серце віддали
За свободу й незалежність
Найріднішої землі.

Все з нічого починалось.
Ось згадаймо, як колись
Люди лише в думках мали
Незалежність утворити.

Швидко час летить.
Не рік, не три,
А вже шістнадцять
Ми «самі собі пани».

Щоб зробити BEST державу
Ми повинні вгору йти,
Йти із гордістю й терпінням,
Разом триматись завжди.

Україно, ми перед тобою
На колінах, стиха руку подасм.
Ти візьми, вхопись міцніше,
Бо це крок у майбутнє твоє.

Я вірю, що ти нездоланна,
Незламна, пройдеш крізь віки.
В годину лиху - допоможем,
Бо ми ж твої дочки й сини!
*Яна Дорохова,
10-А кл.*

Афоризми Шевченка

Доборолась Україна до самого краю: гірше
ляха свої діти її розпинають.

Все гине – слава не поляже.

За шмат гнилої ковбаси у вас хоч матір
попроси, то оддасте.

І брат з братом обнялися... навіки і віки, і
потекли в одне море слов'янської ріки.

Щоб усі слов'яни стали добрими братами і
синами сонця й правди.

Кати знущаються над нами, а правда наша
п'яна спить.

У всякого своя доля і свій шлях широкий.

Раз добром нагріте серце вік не прохолоне.

Не дай спати ходячому, серцем замирати і
гнилою колодою по світу валятись. А дай
жити, серцем жити і людям любити.

Бо хто матір забуває, того Бог карає.

Караюсь, мучуся, але не каюсь.

Ми просто йшли, у нас нема зерна неправ-
ди за собою.

Думи мої, думи мої, лихо мені з вами.

Де знаходиться Україна?

Наша країна має чи не найбільше право називатися європейською. Адже саме в Україні поблизу села Ділове біля Рахова (Ужгородський район Закарпатської області) знаходиться географічний центр Європи.

Україна розташовується на південному заході Східно-

Європейської (Руської) рівнини, або, як співали кобзарі, "проти сонця, головою до Чумацького Воза (Великої Ведмедиці), ногами до синього моря".

Площа України – 603 700 кв. км. За територією серед країн планети Україна посідає 39 місце у світі, покриваючи 0,6 відсотка площі су-

ші та 5 відсотків площі Європи. Наша Батьківщина найбільша з європейських країн, територія якої повністю лежить у межах однієї частини світу. Друге місце за величиною посідає Франція, третє – Іспанія. Площа України вдвічі більша за площу Польщі, у п'ять разів – за площу Греції і в двадцять разів – за площу Бельгії.

Коли і як виникли назви "Україна", "українці"?

Існує безліч версій щодо походження самого слова "Україна". Суперечки навколо цього ведуться дослідниками вже кілька століть. Частина істориків вважає, що, слово "Україна" походить від слова "край", "кінець", що означає "окраїна", "погранична" або "межівна" земля. Ця версія підтримується багатьма російськими істориками, які виходять із факту приєднання українських земель до Російської імперії, відносно якої вони дійсно займали периферійне, тобто окраїнне положення. Але слово "Україна" з'явилося задовго до об'єднання України з Росією та означало назву певної самостійної території.

Є й інша гіпотеза, за якої слово "Україна" походить від дієслова "украяти", тобто "відрізати", і означає "виділити", "відокремити".

Решта дослідників вважає, що слово "Україна" походить від назви слов'янського племені "укрів", що, за деякими джерелами, існувало в VI ст. поблизу нинішнього німецького міста Любека.

Звідки до нас прийшов тризуб ?

19 лютого 1992 року Верховна Рада України прийняла постанову "Про Державний Герб України". Цією постановою був затверджений малий герб нашої держави – золотого колюру тризуб на синьому щиті.

Дослідники пов'язували знак "тризуба" із світськими, військовими та релігійними емблемами, із зображенням церковного світильника (паникадила), а також короги, ворона, голубу, Святого Духа, верхів'я скіпетра, шолома, дволезі сокири. Тризуб символізує триєдність, тривимірність світу, тобто саме те, що пізніше християнство буде трактувати як єдність Бога-Батька, Бога-Сина, Бога-Духа Святого. А може, це три стихії – вода, земля, повітря. Тризуб схожий на верхівку хлібного колоса.

У 1916 році тризуб з'явився на печатках і ділових паперах молодого Української держави. А в 1919 році він займає своє місце на гербі УНР після об'єднання Української Народної Республіки із Західноукраїнською Народною республікою.

Друге своє відображення тризуб знайшов у малому гербі нашої держави.

Коли з'явилася гривня?

З давніх-давен на тій землі, де зараз лежить Україна, жили племена прадавніх слов'ян - анти й венеди. Римські купці, що брали в них мед, віск, хутро, шкіру, давали в обмін срібні денарії. Ці блискучі кружальця з металу подобалися жінкам, які прикрашали ними свій одяг, а також робили з монет наміста.

На Русі довгий час не було своїх монет. І тоді русичі вирішили для великих платежів пустити в діло зливки. Так в XI столітті з'являється київська гривня, у XII столітті - новгородська гривня, а потім чернігівська. У 1288 році волинський князь Володимир Васильович нака-

зав лимарям перелити в гривні срібні посудини зі своєї скарбниці.

Гривні мали різну форму, різну вагу й зовсім не були схожі на монети - то були гривні-зливки. Вони важили від 160 до 205 грамів. Ними розраховувались лише князі, бояри та купці, тобто багаті люди.

Ну що б, здавалося, слова...
Слова та голос – більш нічого,
А серце б'ється – ожива,
Як їх почує...

Т. Шевченко

Ми повинні пам'ятати, що чим би ми не захоплювалися: математикою чи медициною, економікою чи бізнесом, програмуванням чи музикою – завжди мусимо пам'ятати, що живемо на українській землі, що над нами майорить жовто-блакитний стяг незалежної України й українська мова визнана державною. Українська мова – це голос нашої Батьківщини. Людина може знати кілька мов, але українську, свою рідну, повинна знати найкраще. Якщо ми хочемо, щоб нас поважали інші народи й нащадки, щоб нас вважали освіченими й культурними людьми, ми, і тільки ми повинні дбати про культуру мови. І де б ми не були, у якій землі не закинула б нас доля, потрібно берегти чистоту української мови від словесного сміття, не перетворювати її на суржик.

”Тільки через мову живе народ! Її смерть – його кончина”

чеський філософ Юнгман

Хто любить, той легко вчить

Якщо з українською мовою
В тебе, друже, не все гаразд,
Не вважай її примусовою,
Полюби, як весною ряст.
Примусова тим, хто цурається,
А хто любить, той легко вчить:
Все як пишеться, так вимовляється,—

Все, як пісня, у ній звучить.
І журлива вона, й піднесена,
Тільки фальш для неї чужа.
В ній душа Шевченкова й Лесина,
І Франкова бринить душа.
(Д. Білоус)

Запам'ятайте!

По-руськи Українською

Комиссия по вопросам...	Комісія з питань...
Комиссия по делам несовершеннолетних	Комісія у справах неповнолітніх
Комисия по иностранным делам	Комісія закордонних справ
Комиссия по разоружению	Комісія у справах роззброєння
Комиссия по составлению резолюции	Комісія для складання резолюції
Находиться в архиве	Бути в архіві
Находиться в помещении	Перебувати в приміщенні
Находиться в стакане	Міститися в склянці
Принимать в шутку	Сприймати як жарт
Принимать участие	Брати участь
Приносит неприятности	Завдавати прикрощів
Принять во внимание	Узяти до уваги
Принять к сведению	Узяти до відома
Принять решительные меры	Ужити рішучих заходів
Производить оплату	Сплатити, оплатити
Произвести в офицеры (кого-н.)	Надати офіцерського звання
Произвести в кардиналы	Висвятити на кардинала
Произвести обыск	Учинити трас
Производить оружие	Виробляти зброю
Производить взрыв	Здійснити вибух
Производить впечатление	Справляти враження
Следующие вещи	Такі речі
Следующим будет выступать	Далі виступатиме
Следующим образом	Ось так, так, таким способом (чином)
Тщательно (внимательно) искать	Пильно (ретельно) шукати
Тщательно (усердно) проверить	Ретельно перевірити
Тщательно (аккуратно) уложить	Дбайливо укласти
Учредить организации	Засновник організацій
Учредительное собрание	Установчі збори
Хорошее отношение	Добре ставлення
Хорошие отношения	Гарні стосунки
Яростный взгляд	Розлючений погляд
Яростный ветер	Шалений вітер
Яростный противник	Завзятий (заповзятий, затятий, запеклий) супротивник (ворог)

Посміхнися

Йде синок до школи вперше,
Пита батька мати:
— Якій мові ми синочка
Будемо навчати,
Українській чи російській?
Обидві ж хороші.
— Хай вивчає ту, якою
Печатають гроші.

Дід приїхав до села,
Ходить по крамниці,
Має гроші, не мина
Жодної крамниці.
Попрохав він: — Покажіть
Кухлик, той що скраю.
Продавщиця: — Што? Чево?
Я не розумію.
— Кухлик, любя, покажіть,
Той, що збоку смужка.

Да какой же «кухлик» здесь,
Осли его кружка!
Дід у руки кухлик взяв
І насупив брови.
— На Україні живете
Й не знаєте мови...
Продавщиця теж була
Гостра та бідова.
— У меня есть, свій язык,
Ні к чому мені мова.
І сказав їй мудрий дід:
— Цим пишатися не слід,
Бо якраз така біда
В мої корови:
Має, бідна, языка
І не знає мови.

Підготувала Карпенко Г.В.,
учитель укр. мови та
літератури.

МАНДРІВКА КОЛОМИЄЮ

У перший день нашої екскурсії ми прогулювалися містом, де було багато екскурсантів із Росії, Білорусії, Румунії. У центрі міста бачили такі дерева, з яких колись робили гробниці фараонам, тому що вони дуже довго зберігалися. Також там бачили великий годинник, майже такий, як у Лондоні Біг Бен, але менший розміром.

У XVIII ст. через центр міста про-

ходила залізниця. Тепер її вже немає. Цікавим у Коломиї є музей народного мистецтва Гуцульщини, ну й звісно ж – гордість Коломиї – єдиний на Україні музей Писанки.

Але найбільше, що кинулося в очі нам, – це чистота. Жодного папірця не бачили! От би й нам так!

*Мандрували містом
Микола Пономарчук та
Максим Бочаров, 6-Б кл.*

У музеї писанки

Коломия – це одне з найдавніших міст України. Тут знаходиться єдиний у світі музей писанки.

У нас на Поліссі здебільшого на Великдень готують яйця-крашанки, а в Західній Україні частіше розписують. Ось і виник такий музей. Яких тільки візерунків тут немає!!! У музеї виставлені писанки, зроблені руками народних депутатів, керівників держави, різними знаменитими людьми.

Ще нам сподобалося в музеї мистецтва Гуцульщини. Узагалі це прекрасний, багатий традиціями край. Незабутні враження від Карпат, спускання з гори на санчатах, чистого гірського

повітря. Подорожі по мальовничому гірському краю залишаться в нашій пам'яті назавжди.

*Вадим Довгошей,
6-Б кл.*

Легендарна Коломия

тво, різьба та випалювання по дереву, художній розпис глиняного посуду тощо. Місто майорить лоточками із прикарпатськими сувенірами, зробленими руками народних майстрів.

*Максим Савсай,
6-Б кл.*

Чому ж усе-таки Коломия? Одна легенда розповідає, ніби назва пішла від того, що місто було збудоване коло річки Ія. Від того Коломия.

Інша легенда говорить, що козаки везли сіль болотами, а коло річки мили колеса. Звідси й назва Коломия.

Як би там не було, а місто вийшло славне: красиве, велике, багате музеями, пам'ятниками та скульптурами. Тут цінуються такі ремесла як: гончарс-

Зимові Карпати – це класно!

гори – це просто клас!

Мчиш із неймовірною швидкістю, затамувавши подих. І відчуття непередбачено прекрасні.

А яким приємним був гарячий чай після такого катання! Цього описати

неможливо, це треба спробувати!

Мальовниче Прикарпаття, екскурсії, новорічні ялинки, чудова природа – це незабутнє.

Хочу висловити щирю дяку Сергію Анатолійовичу Чаві та Марії Омельянівні Чаві за чудову поїздку.

Для мене зимові канікули запам'ятовуються надовго. Уперше я побачила українські Карпати взимку. Це справді чудо-краса, яку хочеться бачити знову й знову... Підніматися вгору завжди важко, а якщо ти вдягнув на себе все, що було, тепло, то вдвічі важче. Отож, бархтаючись у снігу, піднімаюся на гору!.. Про все забуваєш, коли навколо неперевершена краса, а гори магічно манять до себе. Найвищу вершину Карпат, Говерлу, бачили ми на відстані. А підйом на гору П'ятихатки відчули на собі. Підйомники не працювали, отож довелося 2км йти "своїм ходом". Підійматися було нелегко, зате спускатися на санчатах із

Інтерв'ю з новою подругою

- Усім відомо, що по-справжньому цінувати починаєш тоді, коли втрачаєш. Зайвий раз у цьому переконалися учні 10-А класу, що приїхали до нас із с. Жуківки. Після 9 класу вони просто не мали іншого вибору, як залишити свою рідну школу й перейти до зовсім незнайомої їм Куликівської школи. Це було зовсім нелегко. Чи не так, Ясю?

- Звичайно, було важко, але ми не мали іншого вибору. Та все ж, ми не шкодуємо, адже всі прийняли нас тут, як рідних. У такому дружному колі нам було багато легше.

- А чи довго ви звикали до нової атмосфери? І до чого вам звикалось найважче?

- Досить довго. Найважче було звикнути до нового кола знайомих, до вчителів і їхньої нової, незвичної для нас, методики викладання.

- А як вас прийняв ваш новий класний керівник?

- Вікторія Андріївна – прекрасна людина. Її ім'я ми запам'ятали одним із найперших, адже звертались до неї найчастіше. Із її боку ми відчували й відчуваємо велику підтримку.

- А які стосунки склались у вас із

новими однокласниками? Чи важко вам знаходити з ними спільну мову?

- Наші нові друзі-однокласники – веселі й кмітливі. Вони щодня вигадують щось нове. Звичайно, вони нас розуміють, розуміють, як нам важко в колі нових знайомих, тому стараються нам поступатись, завжди нам допомагають.

- Чи важко вам навчатись у нашій школі?

- Важко було спочатку, коли ми ніяк не могли звикти до того, що літо закінчилось. Та й узагалі все було новим для нас. Ми знайомились із учителями, а вони, у свою чергу, знайомились із нами, перевіряли й випробовували нас.

- Напевно, ви сумуєте за рідною школою? Чи хотіли б ви повернутись туди?

- Звичайно, сумуємо. Нам не вистачає наших давніх друзів, учителів. Нова шкільна сім'я дуже добре ставиться до нас, але як не крути, Жуківська школа – то є наша рідна школа. Хотілося б згадати й повернути ті старі добрі часи. Але неможливо повернути час назад, тому залишаються лише найкращі й найприємніші спогади.

Із ученицею 10-А кл. Ярославою Митус розмовляла її однокласниця й наша журналістка Мирослава Трейтяк

Продовження інтерв'ю

Журнал «МИ» в одному з номерів уже публікував розмову двох однокласниць: Алли Савченко та Ольги Мамикіної. Два роки тому, коли дівчата ще вчилися в 7-му класі, Оля взяла інтерв'ю у своєї подруги. Говорили тоді однокласниці про музику, про ті успіхи, яких уже досягла Алла на шляху оволодіння музичним мистецтвом.

І ось пройшло два роки. Дівчата вже випускниці 9-го класу. Під час проведення районного семінару директорів загальноосвітніх шкіл, на презентації журналу «МИ», що проходив у рамках цього семінару, Оля Мамикіна продовжила інтерв'ю з Аллою. Тобто, наочно продемонструвала свої журналістські здібності.

- *Алло, що змінилося за ці два роки? Як сьогодні ти ставишся до музики?*

- За ці роки я досягла нових успіхів. Побувала ще на деяких конкурсах, збагатила свій досвід. Моє ставлення до музики не змінилося, просто музика мені подобається ще більше.

- *Ми вже в 9-му класі. І, мабуть, перед тобою, Алло, постає вже питання, продовжувати навчання в школі чи здобувати освіту десь у вищому навчальному закладі. Який ти зробив вибір?*

- Я хочу продовжувати займатися музикою й тому планую вступати до Чернігівського музичного училища.

- *Як ти, Алло, уявляєш своє майбутнє?*

- Я не знаю, як складеться моє життя, моє майбутнє, але я впевнена на всі сто відсотків, що воно обов'язково буде пов'язане з музикою.

- *Заняття музикою-це кропітка й нелегка справа. Що для тебе є найвищою нагородою за твою працю?*

- Я дуже люблю виступати на сцені, дарувати слухачам позитивні емоції. Це і є найвищою нагородою за мою працю.

Р. С. «МИ» вітаємо *Аллу Савченко* з новими перемогами: **I-м** місцем на обласному конкурсі для учнів шкіл естетичного виховання та **I-м** місцем і **Гран-прі** на 7-му Всеукраїнському юніорському конкурсі диригентсько-вокальної та інструментальної майстерності. До речі: вітаємо й *Аліну Качан* з **II-м** місцем, зайнятим на тому ж Всеукраїнському конкурсі.

Знай наших!

Учитель та його учень

Учитель – найдавніша професія, представники якої покликані не лише дати освіту, а й прищепити найкраще, що виробило людство протягом своєї історії. Це професія не з легких, адже вимагає постійного самовдосконалення. Нинішній розвиток освіти набрав дуже швидких темпів й учителям необхідно вивчати все нові й нові факти, щоб добре виховати сучасну молодь. Ось, як говорить наш сучасник, талановитий педагог Іван Язун: «Справжній учитель – це завжди учень». Таких «учнів» не потрібно довго шукати, адже ми бачимося з ними майже кожного дня. Прикладом цього я з упевненістю можу назвати завуча нашої школи **Олександра Станіславовича Зеленського**. Це талановитий учитель інформатики, мудрий наставник і загалом дуже цікава особистість. Дуже багато нового, корисного ми дізнаємось саме з уроків Олександра Станіславовича. Він розповідає про всі найновіші комп'ютерні технології (а ми знаємо, яких швидких темпів розвитку вони набули в наш час). З кабінету інформатики ми виходимо з деякими враженнями від почутого й дуже хочеться ще туди повернутись: виконати якусь цікаву практичну, отримати мудру пораду вчителя.

Багато хто з моїх однокласників захоплюється комп'ютерами. Тому інформатика – чи не найулюбленіший їхній предмет. Щодо цього, то я поспілкувалась зі своїм однокласником Андрієм Роговцем. У цьому році він став учасником обласної, а потім і всеукраїнської олімпіади з цього предмету. До змагань Андрій готувався дуже наполегливо. Майже цілими днями сидів у кабінеті інформатики й разом із Олександром Станіславовичем підкрював вершини комп'ютерної науки. Це дійсно учитель та його учень! Немало роботи було зроблено, масу задач роз'язано... І все це не марно! Адже на обласній олімпіаді Андрій посів І місце! Ми всі з великою радістю вітали нашого переможця. Але це не кінець. Попереду ще складніший хід – всеукраїнські змагання інформатиків. Недоспані ночі, невивчені уроки – все це заради гарної підготовки. Всеукраїнська проходила у місті Львів. Тому призери мали можливість відвідати різні історичні пам'ятки цього стародавнього міста.

Нещодавно Андрій зі своїм учителем Олександром Станіславовичем повернулись додому. Звичайно ж, було дуже цікаво дізнатись, які враження отримав наш призер, чи сподобалось йому там. Тому я поставила Андрію декілька запитань, на які він із задоволенням відповідав:

- **Андрію, про що ти думав по дорозі до Львова? Який у тебе був настрій?**

- Настрій був просто чудовий. Я їхав туди із упевненістю, що мені там сподобається. У поїзді з Олександром Станіславовичем ми обговорювали настанови технічних аспектів у задачах.

- **Чи вперше ти побував у Львові? Яке враження справило на тебе це стародавнє місто?**

- Так, я вперше побував у Львові. Мої враження просто неймовірні! Мене дуже захопили стародавні споруди, древні вулиці. Ми відвідували деякі музеї. Дуже зацікавив музей стародавньої зброї під назвою «Арсенал». Особливо вразило те, що навкруги був порядок, я ніде не побачив кинутого на землю папірця. Львів'яни ж розмовляють чисто українською мовою! Як це гарно звучить! Дуже шкода, що я не можу сказати так про свою Куликівку...

- **Який висновок ти зробив для себе після змагань? Адже ти вперше став учасником олімпіади на всеукраїнському рівні.**

- І зрозумів, що моїх зусиль виявилось замало для всеукраїнської олімпіади. Потрібно було ще старанніше вчити, ще більш поглиблювати свої знання з інформатики.

- **Які в тебе плани на майбутнє? Чи пов'язані вони з комп'ютерними технологіями?**

- Відверто кажучи, я не збираюсь пов'язувати своє життя в майбутньому з комп'ютерними технологіями. Мені більше до душі професія архітектора.

- **Андрію, яку ти можеш дати пораду наступним учасникам олімпіад, щоб вони гідно захистили честь нашої школи?**

- Найголовніше в підготовці – це наполегливість, мотивація та гарний вчитель, з яким мені, до речі, дуже пощастило.

Хотілося б, щоб у нашій школі було більше таких учнів, котрі брали участь у всеукраїнських олімпіадах. Адже це не тільки корисно, але й дуже цікаво: ви зможете відвідати нові місця, знайти нових друзів. Якщо в когось виникли питання, то звертайтеся до Андрія Роговця, він вам все детально розповість.

Команда Чернігівської області перед від'їздом до Львова

Про свого вчителя й однокласника розповідала
Яна Дорохова, 10-А кл.

День святого Валентина, покровителя всіх закоханих

...У III ст.н.е. римський імператор Клавдій видав наказ, який забороняв людям одружуватися. Він вважав, що обов'язок чоловіка – бути хоробрим солдатом і боронити Рим, а шлюб утримує вдома. Молодий єпископ Валентин, порушуючи імператорський наказ, таємно вінчав закоханих. Виявивши цю “антидержавну діяльність”, імператор наказав кинути порушника закону до в'язниці, а потім стратити.

Свято закоханих

14 лютого, перед страстю, Валентин послав коханій дівчині прощальну записку з короткою фразою – “від Валентина”, яка потім стала означати вічну прихильність і вірність. Дата смерті священика, який вінчав закоханих, не зважаючи на суворі перепони, який так і не зазнав власного щастя, дала початок святкуванню Дня святого Валентина.

Римські завоювальники, захопивши Британію, принесли з собою і свято Валентина. Воно тут швидко прижилося, набуло своїх особливостей і вже звідси поширилося католицьким святом. Цього дня молоді люди єдналися в пари.

У XVII ст. разом із колоністами до берегів Америки приплив і День

святого Валентина. Американцям подобається кохати й водночас афішувати це. Ніде у світі слово “love” не має стільки

значень і водночас так мало не означає. У день святого Валентина діти вітають учителів, начальників – підлеглих, працівники – один одного.

Французи збагатили свято Валентина звичаєм дарувати старанно підібраний букет квітів, у якому кожна квітка має своє значення. Наприклад, гвоздика каже “ти полонив моє серце”, нарцис – “дуже поважаю тебе”, тюльпан – “хочу сказати про наше кохання всьому світові”, орхідея – “ти таємнича й незвичайна”, лілія – “наше кохання чисте й вічне”.

Матеріал підібрала Альона Байрак, 6-А кл.

Жінка, яка кохає

Про трагедію генія Довженка говорили й говорять багато, а ось про трагедію непересічної, але нікому не відомої жінки, яка з 16 років до останнього свого подиху любила його, мовчать уже майже 40 років після її смерті. Так, вона не подарувала людству ніяких талановитих творів чи геніальних винаходів. Вона тільки внесла у світ себе саму.

Ім'я цієї жінки – Варвара Семенівна Довженко. І вона не просто однофамільниця Олександра Петровича Довженка. Вона – його перша дружина, його перша любов, яку йому не пощастило зберегти на все життя. А вона його так кохала. І цю любов зберегла до останніх днів свого життя. Нам є чому повчитися в цієї жінки.

Ось її останній лист до Олександра Довженка.

« Дорогий, рідний, коханий мій! Я прощаюся з тобою. Я їду назавжди від тебе. Розумію все-все. Найперше – те, що жити разом ми не можемо. Ти йдеш у велике мистецтво. Ти віддаєш йому всього себе. Тобі потрібен друг в житті, тобі потрібна натхненниця. Коли приходиш додому стомлений, вкрай виснажений – маєш спочити душею. Твоє серце не повинна ранити жіноча милиця. О ні!

Не тривожся за мене, любий мій. Залишаю тебе свідомо. Не хочу, щоб недуга моя травмувала твою душу. Адже ти не зможеш творити, працювати по-справжньому.

Я житиму до останнього подиху з тобою в серці своєму, в спогадах, думках, у снах. І стежитиму за твоєю красивою ходою. Вірю і знаю, що ти створиш багато прекрасного, доброго і вічного.

Ти закохався, Сашко... Повір: од щирого, хоч і зболеного серця, відкидаючи в ім'я тебе ревності й біль, хочу, щоб вона стала істинним твоїм другом, твоїм натхненням. А в мене одне-однісіньке прохання до тебе: хочу жити під твоїм прізвищем.

Прощай. Хай іде до тебе добро й

щастя із Землі, з Неба, з Води!

Твоя навіки Варвара Довженко».

«Ніколи, ніколи більше не стану прохати, рідний мій, тебе про те, щоб ти прийшов до мене назавжди, мій рідний коханий. Хай тобі легко й вільно дихається! Хай в очах твоїх сяють лише радість і щастя. Пробач мені лише одне: в мене нема сили відмовитись від нестримного шаленого бажання розмовляти з тобою в листах.

Не йди! Вбий мене.

– О Сашо! Рідний мій, милий ... Так тягнуться до тебе зараз мої руки. Так тремтять, б'ється серце назустріч тобі. Ти чуєш, Сашо! Сашуню! О, яке дороге мені твоє ім'я рідне. Як утішно слухати мені його в гомоні хвиль... Сашенько... Сашенько...»

Це ім'я, його звучання не вбили в ній ні розпачлива самотність, ні роки війни, ні післявоєнна бідність, згодом така особистість з'являється на світ, як промінь сонця, як світло любові, яку ніщо не здолає, не вб'є.

*Матеріал підготувала Г. В. Карпенко,
учитель української мови та літератури*

ВІВЧАЄМО РОСІЙСКУ МОВУ

та досягаємо вже певних успіхів

Однажды во дворе избушки лесника родились цыплята-близнецы. Поздравить их с днем рождения пришли Медвежонок с малиной и Повар с тортом. А в это время хитрая Лиса ...

А що було далі, читайте в продовженнях казки, які написали учні 6-х класів

А в это время хитрая Лиса перебирала свои платья и обдумывала свой маскарадный костюм. Чтобы не было заметно ее пышного хвоста, она обернула его вокруг шеи. Получился воротник. Надела шляпу с перьями, юбку, шлепанцы - на заднюю пару ног. А на передние лапы надела перчатки. Получилась дама-красавица. Когда она вошла во двор лесника, где уже начинался пир, ее никто не узнал. Кроме песика Тузика ... От костюма Лисы остались одни лохмотья. Еле хвост свой Лиса уберегла. Молодец Тузик, спас цыплят.

Артем Гурия, 6-В кл.

А в это время хитрая Лиса спряталась возле избушки и хотела съесть цыплят. Но когда она увидела, что цыплята находятся в кругу веселых друзей, то она захотела присоединиться к ним. Тогда Лиса побежала домой, спекла огромный пирог, и на нем написала: "С Днем Рождения!". Пришла она на праздник и подарила цыплятам свой пирог. Гости обрадовались ее появлению и пригласили на этот замечательный праздник - День Рождения. Лисичка поняла, что главное - это дружба, а не хитрость и коварство.

Алена Мулач, 6-Б кл.

А в это время хитрая Лиса мечтала о вкусном завтраке. Она планировала подкормить цыплят и в свой день рождения подать их на блюде в жареном виде с вкусным соусом. Но как она ни старалась это сделать, у нее из задуманного ничего не получилось.

Цыплята-близнецы выросли очень быстрыми имышленными. К тому же у них всегда рядом были верные друзья: Медвежонок и Поваренок.

Вот так и осталась Лиса с носом. Уже и состарилась, но ей до сих пор снятся цыплята-близнецы и их вкусные окорочка.

София Коса, 6-Б кл.

Забавное представление

Однажды мы с друзьями пошли на рыбалку.

Наловив рыбы, мы вернулись домой, чтобы поделить улов.

Половину рыбы я решил пожарить, а остальную оставил в ведёрке и накрыл крышкой. Когда я зашёл в дом, то увидел удивительную картину: мой кот Мурчик ходит кругами возле ведра и старается его перевернуть. Лапами он обнимал ведро, зубами грыз крышку - но всё напрасно. И тогда он с разбега бросается на ведро. Оно падает и крышка отлетает в другую сторону. Вся вода выплескивается на кота, а рыба рассыпается по двору.

Кот весь мокрый с перепугу вскарабкивается на дерево. Но рыба не дает ему покоя: не выдержав, он спрыгивает с дерева к самой большой рыбине. Только Мурчик наклонился, чтобы ее понохать, она хвостом ударила его по морде.

Я хотел было идти и отнять у него эту рыбину, но подумал, что за такое представление не жалко для моего кота и ведра рыбы.

Руслан Спорши, 6-Б кл.

Я очень люблю животных, люблю наблюдать за их повадками. Был у меня однажды интересный случай.

Пять лет назад, гуляя на улице, я услышала громкий писк. Подошла поближе и увидела щенка. Он был совсем маленьким, крошечным, слепым. Пришлось взять на руки это маленькое существо, отнести домой. Мама мне разрешила его оставить, и я назвала его Жуком. Я учила его кушать, но у него ничего не получалось. Тогда его стала кормить кошка. Он стал быстро расти. Кошка носила Жуку мышей и крыс. Он их с удовольствием ел.

И теперь, когда он давно уже вырос, все равно любит отобрать у кошки мышку. А еще он умеет залезать высоко под потолок, как кошка. Сказывается кошачье воспитание.

Женя Корж, 6-В кл.

Чому ми беремо в руки роман?

Коли звичний світ занадто великий для нас або, навпаки, здається тісним, то хочеться на мить зупинити плин часу й відкрити для себе щось нове. Тоді ми перегортаємо сторінку за сторінкою й вступаємо у світ іншої людини. І відбувається чудо: те, про що ми раніше лише наполовину здогадувалися в міру свого досвіду, стає близьким і зрозумілим завдяки авторському погляду; світло істини проливається ще на якусь одну грань людського життя. У нашому недосконалому світі важко зрозуміти навіть самих себе, не говорячи вже про інших. А у світі, створеному письменником, ми зустрічаємо «більш зрозумілу й тому більш керовану расу людей» і тішимо себе ілюзією, що досягли нарешті сокровенну таємницю людського роду.

Варто нам лише познайомитися з героями роману, як вони наповнюють наше життя новими переживаннями. Разом із ними ми любимо, страждаємо, чекаємо, сподіваємося, ненавидимо. У реальному житті люди, звичайно, приховують від інших свій внутрішній світ. А в романі персонажі відкривають нам свої серця. Стосунки автора із читачем нагадують мандрівку вдвох. Яка ж роль при цьому відводиться останньому? Звичайно ж, це співпереживання, почуття симпатії, вміння ввійти в положення іншої людини, розуміння загальнолюдських цінностей. Чим ближче нам стають герої роману, тим більше сенсу знаходимо ми в їхньому існуванні, тим ближчими, реальнішими здаються вони нам. І хочеться з ними навіть подружитись, поспілкуватись, або хоча б написати їм листа...

Лист до Родіона Раскольнікова

**«Насильство й зброя нас
не врятують, світлий розум – зможе.»**

Тримайтеся! Ви витримаєте, я впевнена. Якщо вже таке пережили!.. І все ж. Як ви могли?! Вибачте, не стрималась. Розумію, що не маю права вас засуджувати, адже ви людина, горда, самовпевнена людина. Надто довго ви виношували ту пекельну думку у своїй голові. Надто довго вона «підігрівалась». Інтенсивний розвиток – страшні наслідки. Та що тепер говорити, час не повернеш назад.

Страх, жах, сором. Страх. Він не перед розлюченими людьми, а від усвідомлення того, що ви такий, як усі. Жах. Він від тієї страшно́ї самотності в цьому світі. Сором. Він не через те, що ви вчинили злочин, а через те, що насмілились поставити себе вище за всіх. Що ж, змиріться, ви – звичайний.

Хто ж, як не ви, мали б розуміти, що зло веде до страждань, і в першу чергу, - самого злочинця. А от кохання приводить до блаженства. Ви нещасний, я згодна. Але ж який ви щасливий від того, що вас кохають. І кохають посправжньому. Ви отримали шанс відродитися, відродити свою душу. Вас гріє думка про щасливе майбутнє. І хай би що там не казали, а я гадаю, що головною карою для вас є усвідомлення того, що потрібно чекати. І не один день, а сім років.

«Станьте сонцем, вас все і увидят». Це казала вам Соня. Послухайте її. У вас є віра, а вона вимагає мужності, вміння ризикувати, готовності витримувати біль і розчарування. Не може вірити той, хто вважає головною цінністю життя безпеку й надійність; той, хто ховається (а ви аж ніяк не боягуз!). Щоб кохати й бути коханим потрібна мужність, мужність визнати деякі цінності абсолютними, і зробити крок наосліп, поставивши на ті цінності все. Зробіть це – і дізнаєтесь, що таке щасливе кохання.

Спершу ви зробили вибір на користь руйнації. Результат? Живий труп. Ваша душа згасла, ваш розум – затьмарився. Ви стали «сліпим» руйнівником. Багато хто вже зрозумів (сподіваюсь і ви теж), що «насильство і зброя нас не врятують, світлий розум – зможе».

Бережіть і цінуйте Соню. Вона єдина, хто буде стояти з вами до кінця.

Vale et me ama*, Ваша Мирослава. (Трейтак, 10-А кл.)

*будьте здорові й пам'ятайте мене (лат.)

Мій 11-й клас

Ранкове проміння сліпить очі, намагається привести мене до тьми, але я не піддаюся грі сонячних зайчиків. Я сонна. Сама не знаю, що мене змусило піти до школи набагато раніше звичного часу. Незважаючи на вранішню годину, я хтосьначого поспішаю в школу. Здаються незвично легкими входні двері, занадто короткими сходи, уже здається меншою вся наша рідна школа. Я не раз чула від своїх однокласників подібні міркування, усім здається, що школа стала меншою, але насправді це просто ми виросли. Класна кімната замкнула, я йду в учительську, якої чомусь панічно боюся, беру

ключ і швиденько повертаюся назад. Зайшла до класу, посиділа сама, недовго: двері відчинилися, зайшла Марина. Юрченко Марина – приємна людина, коли я думаю про неї, то відчуваю якийсь потаємний зв'язок – ми з нею народилися в один день. До речі, у нашому класі є ще один випадок-аномалія: у Крістини, Жанни та Святіка теж день народження в один день. А ось і сам Святік – веселий, моторний хлопець. Я чую, як стукають каблуків, і повертаюся, щоб швидше побачити, хто ж це прийшов: у клас заходять Юля Мацвіченко та Іра Кравченко – вони двоюрідні сестри, сидять за однією партою, тихі та милі дівчата. А ось залетів до класу Сашко, це, певно, найактивніший учень всієї нашої паралелі. За ним Ігор, "добрий хлопець, ще й непогано танцює вальс", – подумала я, адже ми танцюємо в парі. Аж до класу швидким кроком заходить наша староста Жанна Білошенко – яскраве та вдале поєднання серйозності та веселощів, великого таланту, краси та наполегливості. Жанна завжди ходить до школи з Ірою Мисник. Іра – весела, розумна, активна, а симпатизую їй. Це яскрава особистість. У дверях з'являється подруга, з якою я сиджу за однією партою, Юля Зеленська. Завжди усміх-

нена, добра, з чудовим голосом, активна дівчина, яка завжди віддає часточку себе людям. До класу зайшли Жень Ковальчук та Лукашевич Галина – добрі за своєю натурою, гарні дівчата. Я сиджу за своєю партою та роздумую про майбутнє моїх однокласників. Переді мною постало одне сумне питання: чи зустрінемося колись? Відповіді нема, а є лише гарні люди, які хотіли б цього так само, як і я. Ось, наприклад,

Альона і Крістіна, які щойно прийшли, в моїх очах вони завжди життєрадісні та веселі, а коли я бачу когось із них сумним, настрої мимоволі падає. Або ж Оксана Скорина – гарна дівчина, завжди усміхнена та доброзичлива.

До класу заходить Сніжана. Усі знають, що вона має великі здібності, і з неї може вийти великий хімік або ж математик. Здібності до математики має також і Почкай Едік, та кож він влучно

стріляє, і всі вчителі бачать, що він має талант багато до чого. Повз мене проходить Богатирьова Марина – спокійна, тиха, мила та весела дівчина. Я озирнулася на це пусте місце, де сидить Таня Кулініч, а в голові думка, що треба бути дуже наполегливим та забути про лінощі щоб кожного ранку їздити до школи з Вересочі в Куликівку. Таня – стильна і ввічлива дівчина. Твердим кроком заходить до класної кімнати Віталік Хорошок. Цей, з виду дорослий чоловік, має в собі багато дитячого, всі люблять його за веселу вдачу. Перед моїми очима з'являється Олена Кисла. Нікому не секрет, що в Олені феноменальна пам'ять, хороше почуття гумору, її поважають і люблять за лояльність, за щедрість, за неймовірну людську доброту. За Оленою заходить Єзікова Катя – дівчина привітна

до кожного, приємна в розмові, старанна в навчанні. Сьогодні вона прийшла пізнувати, і я здивувалася, адже це на неї абсолютно не схоже. Останнім з'явився Левківський Іван – спритний, але тихий, милий та симпатичний хлопець.

Раптом мені спало на думку те, що сьогодні в класі зібралися всі, цей ранок незвичайний: якась невідома сила привела мене рано до школи й змусила задуматись і

зрозуміти: як я люблю свій клас. Кожен із нас – це яскрава особистість, кожен має свої плюси та мінуси, але разом – ми велика сила, наша єдність, яка до кінця ще не сформована за два роки, піде з нами в довгу дорогу майбутнього, залишиться з нами назавжди. Цей ранок дивний, він своїми променями розбудив у мені щось глибоке, і я зрозуміла як я люблю свій 11-А.

Ангеліна Ковальова,
учениця 11-А кл.

Здавалося, попереду ще стільки часу...

Наснився дивний сон... Величезний вітрильник плів по безмежному океану. Вітер напинав його вітрила, і він швидко-швидко плів, розсікаючи хвилі, а бризки солоної води блищали на сонці, як діаманти.

Якось несподівано хтось закричав: "Земля, земля!" І на диво, ніхто не зрадив. Як так? Після такого довгого плавання?

"А яке ім'я ви дали своєму кораблеві?" – довелось запитати. Відповідь була несподіваною – "Твій клас".

Ну й наснитись ж таке! І раптом, нізвідки на очах почали з'являтися зрадливі краплі. Невже земля – це нове доросле життя, а океан – це ті веселі роки шкільного життя? Тоді виходить, що вітрильник – це улюблена шкільна родина? Разом із нею ми плвли в штиль, переживали шторми та негоди. Здавалось, попереду ще стільки часу...

Кожен день, проведений разом, ніби згуртував нас усіх, однокласників. Чи то спогади про смішних і незграбних нас, першокласників, з розв'язаними шнурками, подраними панчохами, "вавками", ябедками, бійками за те, хто перший піде в шерензі, "резинками", скакалками, "вибивними".

Чи то нас п'ятикласників у новій ще незвіданій "великій" школі, із нови-

ми вчителями, новими класами, новими предметами.

А ще краще згадаймо нас у дев'ятому класі. Уже й ніби не діти, але ще й не дорослі. Горmoni й амбіції були через край, а наслідком цього було чіткою спиною розбите вікно, розбиті вазы, вазони, зламані швабри, ручки від дверей, порвані ліани, "дні Ігаріна", які святкувалися викиданням стільців, рюкзаків і врешті-решт вистрибуванням персонально нас самих із викон свого класу. І навіть тут надавалася дружина допомога тим, хто сам не міг залізти назад. І це не враховуючи того, що кожного дня "наматувалася" крос до 5 км навколо парт і по них, "моральних травм" учнів, що посиділи в смітнику, у шафах, що отримали "душ" під умивальником, зв'язаних рук і ніг чужими шнурками, але це все ПУСТОЩІ ще недорослих дітей.

А дорослішати нам допомагали класні керівники, які обрали для цього дуже цікавий спосіб – походи, подорожі. Де ми тільки не були: Київ, Чернігів, Батурин, Качанівка, Коломия, Новгород-Сіверський, Любеч. Але найцікавішими, мабуть, були велопоходи, де найяскравіше проявлялась наша дружба: коли ми витягували з калюжі загру-

злив у багнюці "шумахерів", коли допомагали "туристам" переставляти палатку, яку вони поставили на мурашнику, як усім "табуном" шукали зниклого С., що заховався на дереві й увесь час спостерігав за нами, коли, як чумаки, їздили в сусіднє село по сіллю, долаючи "грязьові" перешкоди після ливня. А ввечері збиралися біля вогнища і підводили підсумки прожитого дня, надриваючи животи від сміху.

І зараз, коли ми думаємо, що вже дорослі...

Стоп! Як ми могли забути про перший шкільний вечір і виступ на ньому? Пам'ятаємо, як спіткнувшись і набивши велику гулю, ми не дуже засмутилися, бо, як-то кажуть, "первый блин комом", і вже наступного разу відчули, що таке море гучних оплесків, "Браво!", "Біс!", і з того часу намагалися не здавати позицій.

І зараз, коли ми вже дорослі, все одно в душі залишаємось дітьми. І до цього часу дехто з нас знаходить вдома в себе в сумці сюрприз – каменюку (а деякі "щасливчики" ще й бонус – гілку з туї), а ще краще снігові побоїща взимку. І щастить тим, хто просто отримує сніжкою, а ще більше тим, кому дадуть посмакувати першого зи-

мового снігу. Та це лише розрядка після напруженого навчання. І це не означає, що ми вміємо розважатися тільки так. Ми дуже любимо культурний відпочинок, а ще більше організовувати його для інших. Повірте, наші любі вчителі, одинадятикласники отримали велику насолоду, побачивши ваші щасливі обличчя на концертах до Дня учителя, Восьмого березня. Це була лише маленька часточка тієї дяки, яку б ми хотіли висловити за вашу працю, за ці прекрасні дні шкільного життя, за те, що ви згуртували нас і зробили дружною командою, яка подібно годиннику працює безперебійно, але якщо випаде хоч одна деталь – механізм вже не запрацює. Тяжко думати, що скоро все це закінчиться. Не буде вже галасливої дітвори на перервах, Не буде "дай списать" о 8³⁰, смішних вечорів.

І як лелеки відлітять у вирій, так і ми вирушимо в доросле життя. І якщо птахи повернуться наступного року, то ми вже ніколи не зможемо повернутися у веселкову країну. Перед нами відкривається нове життя, таке цікаве й незвідане. А веселий сміх однокласників, учительські настанови назавжди залишаться у наших спогадах...

*Згадували Аліна Сирота та
Наташа Савицька, 11-Б кл.*

Не експериментуйте !

Одна з найгостріших проблем сьогодення – наркотизація неповнолітніх. Наркотизація як соціальне явище має свою динаміку й закономірності розвитку. Тутюон – це найчастіше перший наркотик, з уживанням якого починається наркотизація. Серед його споживачів 6-8% – діти молодших класів і навіть дошкільнята. Курить кожен п'ятий п'ятикласник. Майже половина восьмикласників і майже 60-70% випускників шкіл. Другий наркотик – алкоголь. Четверть восьмикласників уже мають чітку орієнтацію на алкогольні напої. Серед випускників таких – уже половина. У великих містах третина підлітків піддаються ранній алкоголізації. Така сумна статистика свідчить про відчуженість мотивованої направленості підлітків на збереження свого здоров'я.

Підлітковий вік – вік, який становить найбільшу небезпеку з огляду на виникнення інтересу до експериментів із наркотичними речовинами. Підлітків приваблюють ситуації, пов'язані з ризиком і заборонами дорослими. Це пов'язано з психологічними особливостями: потягом до усього незвичного, бажанням скорше стати дорослим, перейняти звички й способи поведінки старших, „виглядати більш мужніше, „крутіше“, „ризикованими“.

Куріння асоціюється з дорослістю, компанією друзів, післяобідньою кавою, цікавою бесідою, приємною обстановкою. Поширення паління серед дівчат значною мірою данина моді. 60% дівчат – курців вважають, що палить, „бажаючи сподобатися“, „бажаючи привернути до себе увагу“. Часто дівчат залучають до паління в кампанії, де вважають, що дівчина яка палить, „модно виглядає“, „виглядає самостійною“.

Шведські лікарі засвідчують, що жінки, які палять під час вагітності створюють для майбутньої дитини загрозу. У США в 16 штатах діють законодавчі акти, згідно з якими завдання шкоди здоров'ю ще не народженої дитини є злочином.

У дівчаток – підлітків, які почали палити, менше розвиваються груди, вони частіше, ніж їхні однолітки, хворіють на застудні захворювання, особливо бронхіт.

Суттєво страждає і дитородна функція.

У дівчат відмічається затримка статевого розвитку, а в жінок збільшується кількість випадків запалювальних та передпухлинних процесів. Дівчатам треба твердо запам'ятати, що від паління жінка швидко старіє.

Одна з головних причин паління в юнаків – самовираження власної самостійності. Не випадково можна почути фразу „А чого ти не куриш, - ти що – не чоловік?“

Нікотин сильно впливає на репродуктивні органи. У 10 випадках із 100 причиною статевого безсилля є паління.

Токсична дія алкоголю на організм підлітків, перш за все, виявляється в діяльності нервової системи. Мозкова тканина підлітка, багата водою, легко всмоктує алкоголь, що й руйнує психіку підлітка – він стає дратівливим, швидко втомлюється, в нього порушується сон. Ці симптоми можуть проявитися не тільки від систематичного, а й ситуативного вживання алкогольних напоїв. Алкоголь при попаданні в організм залишається в ньому протягом двох тижнів. Часте вживання алкоголю призводить до уповільнення розвитку інтелекту, пам'яті, втрачаються набуті раніше здібності. Руйнівливо діє алкоголь і на внутрішні органи. Алкогольні напої подразнюють слизову оболонку шлунку, що утворює умови для розвитку запалень органів травлення. Дуже страждає від алкоголю печінка, яка розщеплює його. Алкоголь знищує клітини печінки, які починають перероджуватися. Розвивається цироз печінки. У підлітковому віці дія алкоголю на печінку відбувається набагато швидше, ніж у дорослих.

Чутливі до дії алкоголю серце й судини, порушуються процеси в серцевих м'язах. Реагують на дію алкоголю й нирки, кров та інші системи й органи. Вживання алкоголю може призвести до втрати зору й слуху, може погіршитися відчуття смаку, нюху та дотику. Чим молодший організм, тим більш руйнівною є дія на нього алкоголю.

Юний грузе!

Замислись над цими словами перед тим, як спробуєш спіймати „Кайф“ :

Людина, яка почала приймати наркотичну отруту, виїздить на швидкісну трасу небезпечних гонок, обганяючи всіх тяжкохворих та наближаючись до фінішу під назвою смерть

Матеріал підготувала Т.А. Динник, практичний психолог школи

Демографи попереджають

Україна очолює сумний рейтинг вимирання європейських націй. За чотирнадцять років нас поменшало на 5 мільйонів. І найприкріше, що йдеться про людей працездатного віку. Їх смертність у 3-4 рази вища, ніж у європейських країнах.

Найчастіше в нас помирають від тютюну - за рік 100-110 тисяч осіб, серед них 10 відсотків – пасивні курці. Від алкоголізму за цей самий період гине 40 тисяч. Середня тривалість життя українців скоротилася на 15 років.

65 відсотків новонароджених хлопчиків не доживають до 65 років.

Демографи песимістично пророкують, що в 2050 році в Україні житиме 36 мільйонів осіб.

Тест : «Перевір свій характер»

1. Чи поважаєш ти дружбу?
2. Чи любиш ти коштувати нові страви, вивчати нові ігри, знайомитися з новими людьми?
3. Чи подобається тобі старий одяг більше, ніж новий?
4. Можеш ти вдавати з себе, що ти щасливий, коли насправді це не так?
5. Чи змінювалися твої плани щодо майбутньої професії більше трьох разів?
6. Чи розгублюєшся ти, коли тобі треба розв'язати важку задачу?
7. Ти що-небудь колекціонуєш?
8. Часто ти змінюєш плани в останній момент?

Бали за тест

1. Так - 1, ні - 0
2. так - 0, ні - 1
3. так - 1, ні - 0
4. так - 0, ні - 1
5. так - 0, ні - 1
6. так - 0, ні - 1
7. так - 1, ні - 0
8. так - 0, ні - 0

Результати тесту

Менше, ніж 3 бали: ти не віриш у свої сили. А даремно, у тебе багатий внутрішній світ, який ти можеш відкрити іншим. Більше довіряй людям, шукай друзів.

Від 3 до 6 балів: твій характер не назвеш легким. Егоїзм і часті зміни настрою шкодять стосункам із друзями.

6 балів і більше: ти людина з легким, добрим характером. Усім бажаєш добра й цінуєш своїх друзів. Завжди готовий прийти на допомогу

Тест підібрала Інна Стеценко,
6-А клас

Як нас отруюють і повільно вбивають

Перш ніж купувати продукти харчування імпортного виробництва, уважно вивчіть символи на упаковці. Відомо, що одна й та ж сама компанія може виробляти один і той же продукт трьох категорій: перша – для внутрішнього споживання (в індустриально розвинутій країні), друга – для експорту в інші розвинуті країни, третя – з найгіршими якісними параметрами для вивозу у країни, що розвиваються, у тому числі до нас. До цієї категорії належить 80 відсотків продуктів харчування, сигарет, напоїв, а також 90 відсотків медичних препаратів. Це фірми на Багамах, Кіпрі, Філіппінах, у Мальті, Пуерто-Ріко, Сенегалі, Ізраїлі, Марокко, Австралії, Кенії, Голландії, Німеччині, Швейцарії, Туреччині, ПАР.

На упаковці таких продуктів робиться спеціальне маркування, що вказує на те, що товар вироблено з доданням до нього небезпечних для здоров'я консервантів.

Це літера Е і тризначна цифра. Так, кола й маргарин, вироблені в Голландії, Німеччині, що поставляють до нашої країни, містять ракоутворюючий емульгатор, який позначений на упаковці символом Е 330. Цю продукцію заборонено для продажу у високорозвинутих країнах.

Виробник, чесно попереджаючи споживача, ніби каже: «Ви самі вільні вирішувати, купувати цей товар, який коштує дешевше, чи надати перевагу бездоганному, але дорожчому».

Нижче наведено таблицю вищезгаданих індексів. Якщо на етикетці ви знайдете цифри, що не увійшли до таблиці, значить усе в порядку – товар бездоганий.

Е 102 небезпечний
Е 103 заборонений
Е 104 сумнівний
Е 105 заборонений
Е 106 заборонений
Е 110 небезпечний
Е 111 заборонений
Е 120 заборонений
Е 122 сумнівний
Е 123 дуже небезп.
Е 124 небезпечний
Е 125 заборонений
Е 126 заборонений
Е 127 небезпечний
Е 130 заборонений
Е 131 канцероген
Е 141 сумнівний
Е 142 канцероген
Е 150 сумнівний
Е 151 сумнівний
Е 152 заборонений
Е 160 А небезпечний
Е 161 сумнівний
Е 171 сумнівний
Е 173 сумнівний
Е 180 сумнівний
Е 191 заборонений
Е 210 канцероген
Е 215 канцероген
Е 220 руйнує вітамін В1
Е 221 порушує травлення
Е 224 порушує травлення
Е 226 порушує травлення
Е 230 порушує функції шкіри
Е 231 порушує функції шкіри

Е 232 порушує функції шкіри
Е 233 порушує функції шкіри
Е 239 канцероген
Е 240 сумнівний
Е 241 сумнівний
Е 250 протипоказаний при гіпертонії
Е 251 протипоказаний при гіпертонії
Е 252 протипоказаний при гіпертонії
Е 271 канцероген
Е 311 викликає висипи
Е 312 викликає висипи
Е 320 містить багато холестерину
Е 321 містить багато холестерину
Е 330 канцероген
Е 338 порушує травлення
Е 340 порушує травлення
Е 341 порушує травлення
Е 407 порушує травлення
Е 450 порушує травлення
Е 450А небезпечний
Е 453 порушує травлення
Е 455 порушує травлення
Е 456 порушує травлення
Е 461 порушує травлення
Е 462 порушує травлення
Е 463 порушує травлення
Е 465 порушує травлення
Е 477 сумнівний

Перевірте свою ерудицію!

1. Хто є автором дитячої книги „Вінні-Пух і всі-всі-всі“?
 - А) Л. Керол
 - Б) Ж. Верн
 - В) А. Мілн
2. Який твір був єдиним творінням Шота Руставелі?
 - А) „Міміно“
 - Б) „Витязь у тигровій шкурі“
 - В) „Мцирі“
3. Хто є автором твору „Сага про форсайтів“?
 - А) Дж. Голсуорі
 - Б) Дж. Лондон
 - В) автор невідомий
4. Головна героїня роману М. Мітчелл „Віднесені вітром“ Скарлет О'Хара за походженням була наполовину :
 - А) Ірландкою
 - Б) Шотландкою
 - В) Француженкою
5. Яким було справжнє ім'я Малюка з книги А. Ліндгрена „Малюк і Карлсон“?
 - А) Свантане
 - Б) Боссе
 - В) Кристер
6. Хто є автором книги „Утопія“?
 - А) Т. Мор
 - Б) К. Маркс
 - В) А. Гітлер
7. Як звати ельфа, який допомагав Фродо у книзі „Володар кілець“ Дж. Толкієна?
 - А) Гімлі
 - Б) Леголас
 - В) Гендальф
8. Кому з класиків російської літератури належав маєток Ясная поляна?
 - А) Н. Некрасову
 - Б) Ф. Достоевському
 - В) Л. Толстому
9. Як називалася книга, нібито написана Л. Брежнєвим?
 - А) „Золото партії“
 - Б) „Мала земля“
 - В) „Смерть партизана“
10. Як звали кохану Зевса, яку Гера перетворила в корову?
 - А) Іо
 - Б) Єлена
 - В) Гея
11. Хто є автором рядків „...Чем меньше женщину мы любим, тем меньше нравимся мы ей“?
 - А) А. Пушкін
 - Б) О. Хаям
 - В) У. Шекспір
12. Одного разу молодий актор зайшов у гримерну Фаїни Раневської і побачив, що вона лежить оголена на дивані із сигаре-тою. Яку фразу вимовила Раневська?
 - А) „Не хотите ли присоединиться?“
 - Б) „Закройте дверь, здесь страшные сквозняки“
 - В) „Вас не смущает то, что я курю“
13. Хто із цих авторів був жінкою?
 - А) Жорж Санд
 - Б) Жорж Сименон
 - В) Жорж Амаду
14. Що найбільше дратувало Анну Кареніну в її чоловіку?
 - А) Голос
 - Б) Лисина
 - В) Вуха
15. Хто був у Рона Уїзлі у романах Дж. Роулінг „Гаррі Поттер“?
 - А) Шур
 - Б) Сова
 - В) Жаба
16. Батьківщина художника І. Рєпіна:
 - А) Куп'янськ
 - Б) Чугуєв
 - В) Харків
17. Скульптура якої богині є еталоном жіночої краси?
 - А) Афродіти
 - Б) Венери
 - В) Артеміді
18. В ісламі заборонено зображувати:
 - А) Людей
 - Б) Жінок
 - В) Собак
19. Який актор озвучив практично всі ролі в мультфільмі „Бременські музиканти“?
 - А) В. Ліванов
 - Б) О. Анофрієв
 - В) Ю. Нікулін
20. Справжнє ім'я художника-мариніста Івана Айвазовського:
 - А) Айвен
 - Б) Абрам
 - В) Давид
21. Єдиний радянський кінофільм, удостоєний премії „Оскар“
 - А) „А зорі тут тихі“
 - Б) „Тичий Дон“
 - В) „Москва сльозам не вірить“
22. Фільм „Іван Васильович змінює професію“ був знятий за мотивами твору:
 - А) М. Булгакова
 - Б) І. Ільфа
 - В) А. Чехова
23. Танцівниця, яка загинула від того, що її шарф заплутався в колесах автомобіля :
 - А) С. Бернар
 - Б) М. Харі
 - В) А. Дункан
24. Російський письменник, який відмовився від Нобелівської премії в 1958р. :
 - А) І. Бунін
 - Б) А. Солженицин
 - В) М. Зощенко

- А) І. Бунін
 Б) Л. Пастернак
 В) О. Солженіцин
25. Кому належать слова: „Найкращий чоловік – археолог, чим старішою стає дружина, тим більше він цікавиться нею“:
 А) Марк Твен
 Б) О. Уальд
 В) А. Крісті
26. На якому континенті, на думку вчених, зародилося життя людини?
 А) Азія
 Б) Австралія
 В) Африка
27. „Яблуко розбрату олімпійським богиням підкинула богиня“:
 А) Артеміда
 Б) Феміда
 В) Еріда
28. Плити в єгипетських пірамідах тримаються:
 А) На цементному розчині
 Б) На вапняковому розчині
 В) Під власною вагою
29. Жодному завойовнику не вдалося перемогти цей народ:
 А) Афінян
 Б) Шумеров
 В) Скіфів
30. Першим римським імператором був:
 А) Октавіан
 Б) Антоній
 В) Цезар
31. У якій країні народився Гітлер:
 А) Німеччина
 Б) Австрія
 В) Чехія
32. Хто назвав Радянський союз „Імперією зла“?
 А) Рейган
 Б) Буш
 В) Кеннеді
33. Петро I видав указ, за яким забороняється одружуватися без цього документа:
 А) Паспорт
 Б) Метрика
 В) Свідцтво про закінчення школи
34. Мішель Нострадамус був за національністю:
 А) Італійцем
 Б) Французом
 В) Євреєм
35. Довше всіх в історії правив Людовик чотирнадцятий:
 А) 46 років
 Б) 72 роки
 В) 67 років
36. Це місто княгиня Ольга спалила, щоб помститися за смерть чоловіка:
 А) Царград
 Б) Іскоростень
 В) Ладогу
37. У якому році хрестився Володимир і хрестив киян?
 А) 988
 Б) 978
 В) 998
38. У Давній Греції вживання жіночої вина вважалося достатнім для:
 А) Побиття
 Б) Розлучення
 В) Страти
39. У древніх євреїв дівчина вважалася жіночою по досягненню віку:
 А) 32 роки
 Б) 22 роки
 В) 12 років
40. Що мислитель Гете вважав богом:
 А) Розум
 Б) Природу
 В) Життя
41. Катерина Велика була:
 А) Російською принцесою
 Б) Польською принцесою
 В) Німецькою принцесою
42. Скільки синів було в Івана Грозного?
 А) 3
 Б) 4
 В) 5
43. Першим гетьманом України був:
 А) Петро Конашевич-Сагайдачний
 Б) Богдан Хмельницький
 В) Іван Мазепа
44. Повстання декабристів у Петербурзі відбулося в:
 А) 1889 р.
 Б) 1867 р.
 В) 1825 р.
45. Першою істотою, що з'явилася на світ, китайці вважали:
 А) Паньгу
 Б) Ньюву
 В) Фусі
46. Довжина бинтів, у які завертали мумії у древніх єгиптян, досягала:
 а) 500м;
 б) 1500м;
 в) 5км.
47. Велика вітчизняна війна почалася:
 а) 22 червня;
 б) 22 липня;
 в) 22 травня.
48. Ім'я винахідника Морзе:
 а) Самуїл;
 б) Давид;
 в) Ісаак.
49. Чого немає у складі молока?
 а) Казеїну;
 б) Таніну;
 в) Золи.
50. Прилад для перетворення звукових коливань в електричні:
 а) Мікрофон;
 б) Диктофон;
 в) Динамік.
 в) Кислота.

З УЧНІВСЬКИХ ТВОРІВ

* * *
Мій чотириногий друг Шарик дуже нервовий. Він з ненавистю кидається в двобій із злодіями, перегризає їм руки і ноги, а коли ті накивають п'ятами, то спить, без задніх ніг.

Коли лелеки возз'єдналися в спаний колектив, орли злякалися і розтанули, як сніг на плиті.

З-за кущів вистромила лисяча пухнаста морда, яка пострибала до своєї нори.

З одного боку вона права, з другого Ні, а з третього я не розділяю її вчинку.

Дружба — це колектив одного чи кількох друзів.

* * *
На розжареному сонці радісно підстрибували, сонячні зайчики.

Селяни ходили на панщину порепані і засмажені,

У цій книзі розповідається про бідних і багатих панів.

Тато сказав: «Якщо ти будеш навчатися на четвірки і п'ятірки, то я поїду в піонерський табір»

За три літніх місяці діти всіх республік соціалістичної країни відпочинуть перед школою.

Суп арктичний пояс.

Анекдоти

- Сережа, почему ты в 11 лет рисуешь так же, как и в пять? - спрашивает тетя.
- Просто мой талант не стареет.

При раскопках в Древнем Риме нашли вазу, на которой было написано: «V век до нашей эры».

Афоризми

* * *
Говорят у носорога слабое зрение. Но при его весе это уже не его проблемы.

Если бы Эдисон не изобрел электричество - до сих пор бы смотрели телевизор при свечах

Меньше будешь в Интернете - здоровее будут дети!

Становясь на ноги, подумайте, каково тому, на чьи ноги вы становитесь.

Не спорь с милицией, и твои зубы прослужат долго.

* * *
Героями не рождаются. Героями умирают...

Уходите по-английски. Не дожидаетесь, пока вас пошлют по-русски.

Не судите человека по его друзьям; не забудьте, что у Иуды друзья были безукоризненны.

История Змея Горыныча убедительно показала - чем ты головастей, тем больше охотников с тобой разделаться.

СВЯТА ТА БУДНІ

Відповіді на питання (Вікторина для інтелектуалів)

1 в, 2 б, 3 а, 4 а, 5 а, 6 а, 7 б, 8 в, 9 б, 10 а, 11 а, 12 в, 13 а,
14 в, 15 а, 16 б, 17 б, 18 а, 19 б, 20 а, 21 в, 22 а, 23 в, 24 б,
25 в, 26 в, 27 в, 28 в, 29 в, 30 а, 31 б, 32 а, 33 в, 34 в, 35 б,
36 б, 37 а, 38 б, 39 в, 40 б, 41 в, 42 в, 43 а, 44 в, 45 а, 46 в,
47 а, 48 а, 49 б, 50 а

В життєвім морі, школо, будь нам маяком ...

(На мотив пісні “Есмеральда”)

Як осяває світло рідну школу,
Тут усе нам близьке і знайоме,
Літ, минулих літ, чарівних снів нам не забудь.
Ми у майбутнє наше прокладаєм путь.
У цьому класі я учився малювать,
А на цій карті-ріки і моря шукать.
Не забувай мене, мій лагідний дзвінок,
Мій перший день і випускний для нас урок,
В життєвім морі, школо, будь нам маяком,
Не забувай про нас і грій своїм теплом.

Ти мій учитель, божества творіння.
Ми іскринки від твого горіння.
Жди, чекай нас, в школу скоро знову прийдем,
Дітей своїх до тебе в дім цей приведем.
І скажем знов тобі спасибі за тепло,
За щедрість серця, незгасимість і любов
Сьогодні плачем ми, тому що стільки літ
Ти рятував від зла нас мудрістю й від бід,
В життєвім морі, школо, будь нам маяком,
Не забувай про нас і грій своїм теплом.

Літ, минулих літ ми не забудем,
Ти, учитель, вивів нас у люди.
І хай буде шлях наш у житті благословен,
Світанок гарним, і хай гарним буде день.
Таланту вічного і вічної краси,
Безумства подвигу, і мрії, і снаги.
Заради цього варто в нашій світі жить,
Страждать і вірить, і надіяться, й любить.
Не покидай мене, мій лагідний дзвінок,
Мій перший день і випускний для нас урок.

Мій другий дім, мій храм, моя палка любов,
У пам'ять, школо, ти приходитимеш знов.
Стій, не покидай мене, дитинство почекай.
В дорослім серці ясним спогадом палай.
В життєвім морі, школо, будь нам маяком,
Не забувай про нас і грій своїм теплом.

Дорогі випускники! “Ми” вітаємо вас із закінченням школи! Щасливої, світлої вам життєвої дороги!

фоторепортаж

із

ДНЯ ПЕРЕМОГИ

ЛАДА ВЕСНУ НЕСЕ

Як прийшла пора, спустилася Лада з Вирію, щоб нести тепло в Україну. Довгим був її шлях. Уже вона й Крим пройшла, уже ступила в неозорі таврійські степи. І скрізь, де богиня проходила, буяли трави й проростали квіти. Вельми стомилася Лада. Прилягла на зелений моріжок та й міцно заснула.

Угледіла те підступна богиня зла - Мара. Підкралася до сплячої Лади й густо засіяла довкола неї дерезу й колюче терня. Швидко проростало зілля, а Лада безпечно спала. Пробудилася лише тоді, як почувла чийсь відчайдушні моління. То українці - орачі благали тепла на свої ниви.

Підхопилася Лада. Як могла вона спати в той час, коли люди, змучені холодом, чекають на неї?! Кинулась бігти Лада - аж навколо огорожа тернова. Уперто проридилася богиня крізь терен. Він колов її ніжні руки, дер її тіло - та Лада не відступалася. І таки вирвалася з полону! Понесла тепло й сонце українцям. А там, де впали в землю краплі гарячої крові, вирости згодом куші калини.

«МИ» щиро вітаємо всіх вас із настанням ВЕСНИ, пори оновлення, чистого неба, свіжого вітру й веселого гомону птахів. Бажаємо вам весняної сили, ба-дьярості, нестримних бажань творчості й переможності, відчуття комфорту в буденні й святкові дні!

